

ANTÒNIA CARITAT

Facultat de Ciències.
Universitat de Girona.
Campus de Montilivi
17071 Girona.

ambi@grn.es
antonia.caritat@udg.edu

Mots clau: Gestió fauna, gestió forestal, glans, producció de fruits, *Quercus ilex*, *Quercus humilis*, *Quercus robur*, *Sus scrofa*, virosta.

L'àmbit geogràfic del projecte: Parc Natural de a Zona Volcànica de la Garrotxa.

Període: projecte iniciat l'any 1997 i amb un seguiment anual.

Projecte desenvolupat per Antònia Caritat i Compte.

Projecte promogut pel Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya.

Més informació: consultable la memòria en la pàgina web del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa http://mediambient.gencat.net/cat/el_medi/parcs_de_catalunya/garrotxa/centre_documentacio_parcs/serveis/bibliotecadigital/ i en el Centre de Documentació del Parc (cal concertar-la prèviament, tel. 972 26 46 66)

La dinàmica d'un ecosistema forestal està caracteritzada pels fluxos de matèria orgànica i nutrients. Els nutrients que es dipositen al sòl ho fan a través de la necromassa continguda en fulles, branquillons, flors, glans i altres materials, en conjunt anomenats virosta.

El coneixement de la caiguda de les diferents fraccions de virosta permet analitzar entre altres aspectes els canvis fenològics i fisiològics en relació a factors ambientals.

D'altra banda les glans constitueixen un aliment bàsic per diferents espècies animals. Entre els vertebrats destaca el senglar (*Sus scrofa*). Les poblacions d'aquesta espècie depenen en bona mesura de les fluctuacions en la producció anual de glans.

Per tal d'analitzar les variacions periòdiques en la producció de glans i poder predir les poblacions de senglar en el Parc Natural de la Zona Volcànica de a Garrotxa així com diferents aspectes de la dinàmica forestal d'alzinars i rouredes s'està duent a terme des de l'any 1997 un seguiment de la caiguda mensual de glans i altres fraccions de virosta.

Es van seleccionar unes parcel·les i uns transectes experimentals representatius de l'alzinar (*Quercus ilex*) i les rouredes (*Quercus humilis*, *Quercus robur*). En cada zona es van instal·lar trampes o caixes per recollir les glans i la virosta.

Es van seleccionar quatre parcel·les permanents situades al Volcà de Santa Margarida, a can Vidal i can

Batet i tres transectes a Sant Julià del Mont, Vivers i Can Barranc.

En els transectes també s'avaluen les glans quan es formen a les capçades. La producció anual de glans varia de 0,1 g/m² a 4,20 g/m².

L'època de màxima caiguda és la tardor, normalment l'octubre o novembre. S'han enregistrat diferències molt importants segons l'any com també s'ha observat en altres zones.

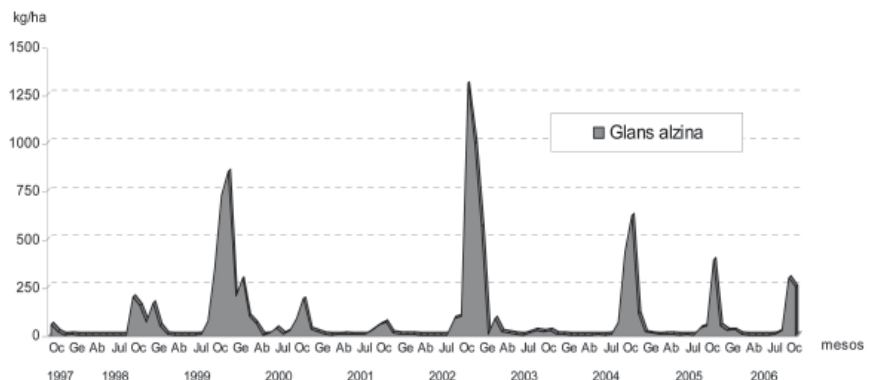
Els anys d'elevada producció es consideren anyades; destaquen els anys 1999, 2002 i 2004. Els resultats es poden aplicar en la gestió de les poblacions de senglar, preveient d'aquesta manera com evolucionarà la població d'aquests vertebrat que en densitats altes pot resultar problemàtic, especialment per a l'agricultura.

Els resultats són interessants també per a la gestió de les masses forestals d'alzinars i rouredes.

ANTÒNIA CARITAT

Alzinar solell. Santa Margarida

Evolució de la producció de glans en un alzinar del volcà de Santa Margarida (Santa Pau)